Petr Hampl: Co bude pro nás znamenat rozsudek o migračních kvótách?

- CZ24 News | 7. dubna 2020

<< OTÁZKA TÝDNE >> Soudní dvůr Evropské unie ve čtvrtek rozhodl o tom, že Česká republika a další země nemají právo odmítat kvóty na migranty.

Mimo jiné to znamená, že pokud budou kvóty znovu zavedeny, bude to mít ten následek, že každý členský stát EU, který si na své území vpustí muslimské nebo africké migranty, bude mít právo část z nich přemístit do České republiky. V neomezeném počtu. Premiér Babiš už jasně prohlásil, že něco takového akceptovat nebude.

Logicky se nabízí otázka, co všechno z toho vyplývá.
Především to neznamená konec islamizace ani konec výměny obyvatel. Současná muslimská komunita čítající desítky tisíc lidí tu je na základě trvalých pobytů, dlouhodobých trvalých pobytů a fiktivních sňatků. To není rozhodnutím o kvótách nijak dotčeno.
Rozsudek ale bude mít dopad na postavení Soudního dvora Evropské unie.
Když se podíváme do dějin práva, všimneme si, že soudy vynášejí (a vždy vynášely) své rozsudky nejen podle znění zákonů, ale také s ohledem na další okolnosti. Mezi těmito okolnostmi je otázka, jestli bude rozsudek respektován.
Představme si třeba, že by ústavní soud rozhodl, že všichni občané mají povinnost nakazit se koronavirem. Nechají všichni opatrnosti a půjdou se objímat s nakaženými? Budou je k tomu policisté nutit? Samozřejmě, že ne. Všichni by se v takovém případě tvářili, jako by žádný rozsudek vynesen nebyl. Nebo si zkuste představit, že by ústavní soud zrušil všechny kupní smlouvy uzavřené v posledních 10 letech. Miliony lidí by se najednou ocitly v situaci, kdy by jim nepatřily jejich domy, byty, automobily a další položky. Takový rozsudek by nebylo možné uvést do života. Proto jej žádný soud nevynese, i když tomu odpovídalo znění zákona.
Proto soudy někdy i třeba ohnou právo, aby se takovým situacím vyhnuly. Jenže to předpokládá, že soudci mají nějaký základní přehled o tom, co se v zemi děje a jak lidé budou reagovat. Ale když žijete ve slonovinové věži, tak je to nesmírně obtížné.
Soudci Evropského soudního dvora tedy vynesli rozsudek, který je v rozporu se smlouvou o EU, ale který vedení EU chtělo. Jenže nevěděli, že není správný okamžik. Nikdo ani na vteřinu neuvažuje o tom, že by jej mohl aplikovat. Hranice mezi členskými státy jsou uzavřeny, a nikdo nepřevezme nikoho. V prekérní situaci se naopak ocitl soud. Když je tak snadné se rozsudku vysmát, proč by měl brán vážně ten příští.
Chytří soudci by dali odbojným státům za pravdu a uchránili by svou autoritu pro příště. Jenže kdyby to byli lidé používající mozek, nikdy by nemohli být jmenováni do Evropského soudního dvora.

Pár dnů předtím přišlo z Evropské komise rozhodnutí, že Řekové mají povinnost na své území vpustit útočící hordy. Řekům to nestálo ani za komentář.